

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

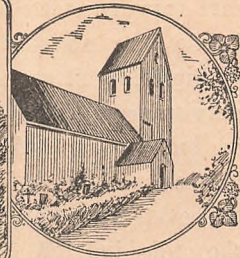
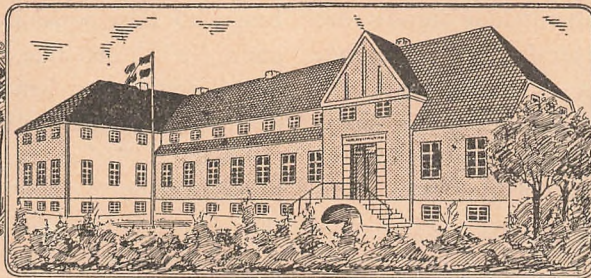
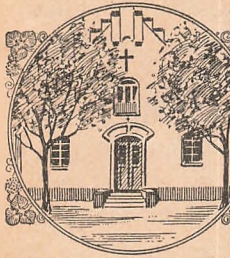
Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

FRA NR. NISSUM HØJSKOLE

Februar 1949

„Bed og arbejd.“

41. årgang nr. 2

Lidt til Eftertanke. V.

»Lad os være taknemmelige og derved tjene Gud«. — Hvor er der mange, der er utilfredse, saa med Livet, saa med Aarene, saa med Modgang, saa med Skuffelserne. Utak er Verdens Løn.

Der var en Mand, han hed Paulus, han sagde om alt dette: »Alle Ting samvirker til gode for dem, som elsker Gud«. Sagt med andre Ord: »Der intet sker, som Gud mig ikke tjenligt ser«.

Ja, men saa har jeg vær saa god bare at takke. Selv de mørkeste Skyer har sin Sølvrand. Ja, men lad os saa takke alle sammen. Husk: »Begynder du først at nynne paa Takken, er du alt halvvejs op over Bakken«. En Mand sagde: »Skulde jeg ret takke Gud for alt det, som han har givet mig, kom jeg aldrig til at bede om noget«.

Jo mere vi takker, jo mere faar baade Gud og Mennesker Lyst til at give.

Gud, Forældre og Lærere kan ingen takke nok og gengælde. Thi Tak skal jo ikke blot siges, den skal ogsaa vises. Det er vel den allerkønneste Maade at tjene Gud og Mennesker paa, at være taknemmelige.

Saa lad os da hver især prøve paa at være taknemmelige for baade store og smaa Ting over for Gud og Mennesker og vi gør Livet lettere for dem og for os selv.

*Ja, Tak for alt, det er Livets Fred,
vort Ord til Afsked, naar alt er fristet,
og det er Runen, der stærk og bred
paa Ungdomsværket i Kvæld staar ristet.*

Venlig Hilsen!

Th. Rendtorff.

Lærerinde frk. Nielsen

Mandag d. 31. januar vajede flagene på halv stang ved skolerne og mange hjem i Nr. Nissum, og et stort ligfølge fyldte Nr. Nissum kirke til trængsel. Det var venner, der ville følge lærerinde frk. Nielsen til det, man kalder det sidste hvilested. Gennem næsten 50 år var hun knyttet til Nr. Nissum Højskole, Nr. Nissum Seminarium og Nr. Nissum sogn med stærke bånd.

Frk. Nielsen fik en langvarig sygdom i en forstand. Gigt og anden lidelse hærgede hendes legeme og gjorde, at hun forholdsvis tidligt måtte frasige sig sin lærerindgerning. Det var en svær prøvelse, men hun bar den som en stærk kvinde.

Og så kom døden dog så uventet brat. Frk. Nielsen havde haft nogle få dages sygeleje, men hverken hun selv eller andre mente, at den sygdom betød noget særligt, og så sent som den sidste eftermiddag, hun levede, havde hun privatelever i dansk, som hun — liggende til sengs — gav en times undervisning og gjorde det med vanlig energi og humør. Hen på morgenstunden fik frk. Nielsen et hjerteanfald og kom ikke mere til bevidsthed. Få timer efter sov hun ganske stille ind. Så blev hun da sparet for det, hun så ofte havde frygtet: et langt, ensomt og smertefyldt sygeleje. Men vi er mange, som gerne ville have sagt frk. Nielsen en hjertelig tak, før hun lukkede sine øjne.

Ved frk. Niensens død har Nr. Nissum Højskole mistet en trofast og offervillig ven og forbeder. Hun kom til skolen som lærerinde i en ganske ung alder, og hun var højskolelærerinde med liv og sjæl, vi kan vist sige: højskolelærerinde af Guds nåde, og hun blev det til hans ære. Tusinder af forhenværende elever har takket Gud for frk. Nielsen. Hun blev sjælesørger for mange i deres ungdomsår, og hun vedblev at følge mange med trofast interesse og venskab gennem årtier.

Forholdene førte med sig, at frk. Niensens sidste lærerindegerning helt blev viet seminariet, og hun var en dygtig faglærerinde, men hun vedblev at være mer end faglærerinde, hun førte noget af højskolens idé ind i den faglige undervisning og omgangen med de unge. — Hun blev en vel-signelse.

Frk. Nielsen var et særpræget menneske. Hendes redelighed og sandhedskærlighed i forbindelse med hendes meningers mod og djærve udtryksmåde kunne til tider virke noget barskt, men hvor havde hun et varmt

hjerter, og det var dette varme hjerter, som mer end hendes klare forstand og alt andet, man kan nævne af godt, der vandt hende så stor og fuldtallig en venneskare. Hun bragte til tider personlige ofre for at hjælpe andre, helst i det stille, og som om det ikke betød noget, men hendes fortrolige så, at det ofte betød personligt afsavn.

Men frk. Nielsen var endnu mer end en uforglemmelig lærerinde og et godt menneske: Hun var en helhjertet kristen.

Ikke, at frk. Nielsen var en færdig kristen. På ingen måde. Hun var en redelig, kæmpende sjæl, som altid var på vej. Et menneske, der hver dag havde brug for Guds nåde og tilgivelse — men som også kendte til troens hvile og troens fred. Og det er som sådan, vi mest og længst vil mindes frk. Nielsen.

At hun i vort hjem regnedes blandt vore allerbedste og fortroligste venner føjer jeg til i taknemlighed for mangan en vennehånd, der blev rakt os gennem vort 29 års venskab. Vi har mange gode og dyrebare minder, som jeg ikke her skal kramme ud, men vi takker Gud for frk. Nielsen, og så længe vi lever, vil vi bevare hendes minde i kærlig erindring.

Laurits Kaag.

Hvad vil fremtiden bringe?

Dette spørgsmål ligger alle nissumvenner på sinde og ikke mindst os, der har knyttet vor egen fremtid så nær til skolens.

For at gøre en lang historie kort kan jeg straks skrive, at udsigterne — trods alt — er forholdsvis lyse. Vi har nu 36 faste indmeldelser og ca. 20 friske forespørgsler. Af disse 20 har vi grund til at vente mange indmeldelser, da flere har skrevet, at de regner med Nr. Nissum; men der er også flere, der bare har bedt om program. Der

er også en del ældre forespørgsler, hvoraf vi ved, vi kan vente enkelte indmeldelser. Endelig er der i dag omtrent 3 måneder til d. 3. maj, så vi håber på fuldt hus eller så omtrent.

For økonomiens skyld ville det kun være godt med lidt overfyldning, sådan som vi sædvanligt har haft det den sidste halve snes år; men for elevernes skyld er det naturligvis bedst med passende belægning.

Lærerpersonalet er omtrent fuldtalligt. Frk. Mikkelsen er jo fast ansat. Lærer Linderoth tager sang og husflid, og vi regner her en del med læderplastik, hvilket pigerne sikkert vil være glade for; thi selv om læderet er dyrt, så vil de fremstillede genstande også være værdifulde og holdbare. Ved kjole-syningen har frk. Jensen lovet at hjælpe som sædvanligt, og så har vi en stor og, som vi tror, god nyhed.

Skolen har antaget en gift lærer, der skal bo på Brejtdablik, hr. Lindskou Rasmussen, Odense. L. R. er en god dansk og kristen lærer. Han har været KFUM sekretær i Roskilde, Haderslev og Esbjerg, lærer på Tommerup Højskole en vinter og er nu fast ansat ved Odense Skolevæsen. L. R. flytter således ikke til Nr. Nissum for at bedre eller betrygge sin økonomiske stilling; men han flytter, fordi han holder af højskole-gerningen. Vi håber og forventer et godt og velsignet samarbejde, og vi byder Lindskou Rasmussen og frue hjertelig velkommen. I næste elevblad venter vi at kunne bringe et billede og en artikel af L. R.

Vi venter til sommeren besøg af flere gode kvinder og mænd, der vil holde foredrag for eleverne.

Et andet meget stort spørgsmål er også ved at være løst, idet vi omtrent har den hjælp i køkken, stuer, mark og have, som vi har brug for. Kristian Flugt (46/47) bli-

ver her for at passe land- og havebrug sammen med Ejvind Svendsen (48/49). Asta Munk (48) bliver her som stuepige, og vi har fæstet en kokkepige fra Fanø. Vi skal have en stuepige mere; men det ordner sig vel. Endelig kan vi få en ung pige til hjælp i køkkenet; men vi tør ikke fæste hende, før vi får flere faste indmeldelser. — Dem venter vi, når understøttelserne nu snart bliver uddelt.

Håndværkerne har lovet at komme den 1. april, så vi regner med at have pæne værelser til »sommerfuglene« af årgang 49.

Vi takker alle, som støtter skolen og beder for den.

Hjertelig hilsen

Agnes og A. Kristensen.

Økonomisk status før afrejsen

Når der sker større forandringer i noget tilvant, noget de fleste havde regnet med ikke skulle forandres, gisner folk altid på, hvad årsagen til forandringen er, og da hender det, at der kommer rygter i omløb af mer eller mindre misvisende karakter.

For at undgå misvisende rygter gav vi i decemhernummeret af vort blad en udførlig redegørelse for årsagerne til vor bortrejse og det deraf følgende forstanderskifte.

Alle vi, der står midt i denne forandring, ville så gerne, at den fremdeles skulle foregå på så god og smuk en måde som overhovedet muligt.

Da vi ved, at mange også drøfter skolens økonomiske forhold, blev Kristensen og jeg forleden let enige om, at jeg skulle give vore venner klar oplysning om denne.

Derfor nedenstående, som måske vil falde nogle lidt tørt med de mange tal.

Først lidt oplysninger:

Då min kone og jeg kom hertil som forstanderfolk, ønskede bestyrelsen, at vi skulle overtage en væsentlig del af det økonomiske ansvar, risiko og chancer. Dette var dengang almindeligt for forstanderfolk ved vore skoler, og vi fik en ordening i lighed med det forstanderpar, vi afløste, og med adskillige andre.

Nu er det blevet mer almindeligt, at IMs højskoler selv overtager alle indtægter og udgifter ved skolen og yder forstanderfamilien fast løn uden hensyn til skiftende kår, således vil det også blive her ved forstanderskiftet 1. april.

Vore indtægter blev $\frac{2}{3}$ af elevindbetalingen + et mindre tilskud fra skolen. Mod en forpagtningsafgift blev Brejdbliks jord og bygninger stillet til vor rådighed. Vi skulle så afholde alle udgifter ved elevbespisning og folkehold samt drive landbruget og passe haven.

Skolen modtog $\frac{1}{3}$ af elevindbetalingen, desuden det fulde statstilskud og andre tilskud, forpagtningsafgift, samt gaver etc., og afholdt deraf lærerlønninger, reparationer og andre bekostninger på bygninger m. v.

Skolen havde haft en del lån hos venner. Flere af disse var blevet sagt op, grundet på tidens vanskelige økonomiske forhold, og lige før vi kom, var der blevet optaget et nyt kreditforeningslån til afløsning af private lån og til dækning af gæld, skolen havde taget på sig siden nybygningen.

Min kone og jeg havde en lille sparestilling, som vi kunne sætte i foretagendet. Vi skulle yderligere låne 3000 kr. til køb af besætning, avl, redskaber og forskelligt til starten i det hele taget.

Det er måske karakteristisk for den økonomiske Stilling, at da vi bad bestyrelsen hjælpe

os ved at kautionere, turde den det ikke samlet, men 4—5 lagde navn til, og vi gik i gang med arbejdet. Jeg tør sige med rede- lig vilje til at tjene skolens og ungdommens interesser fremfor vore egne, og med bøn om, at vi måtte gøre Guds vilje.

Hvorledes var da skolens *økonomiske* stilling?

Det blev allerede før skolens indvielse 1923 fastslået, at en mindre skole som Nr. Nis- sum burde være gældfri. Det første regn- skab, jeg afsluttede (1./4. 32), viste, at in- stitutionen Nr. Nisum Højskole, foruden bygninger, inventar, undervisningsmidler og ejendommen Brejdblik, af aktiver havde en kassebeholdning på kreditforeningsobligatio- ner med pålydende 10,000 kr., kursværdi 7,400.

Institutionens passiver var 88,159 kr. (heraf en dyr kassekredit på 12,849 kr.).

Nettogælden 80,859 kr.

Det sidst afsluttede regnskabsår (1./4. 48) viste:

Skolens aktiver foruden ejendomme etc.: Obligationer, bank- og girokonto samt støtte- fond 43,920 kr.

Dens passiver 52,860 kr.

Nettogæld 8,940 kr.

Formuefremgang fra 1. april 1932 til 1. april 1948: 71,819 kr.

Desuden er der foretaget forbedringer til betydelige summer. Jeg nævner: Ordningen af vandforsyning, bygning af cyklestald, om- bygning med indretning af nyt skolekøk- ken og husflidslokale, køb af byggegrunde mellem skolen og den ny landevej, service til bespisning ved elevfester etc. (ca. 400 sæt) samt fjeder madrasser til elevsenge og indkøb af elektriske maskiner.

Elevforeningens økonomiske stilling:

Elevforeningens regnskab for 1932 viste, at foreningen havde en formue på 1919 kr.

Regnskabet for 1947 (sidst afsluttede regnskab) udviser for elevforeningen og den i 1934 oprettede understøttelsesfond til hjælp for trængende elever en formue på tilsammen 10,599 kr.

Formuefremgang: 8,680 kr.

Højskolens økonomiske fremgang skyldes *ikke* beslaglæggelsen. Leje- og erstatningsbeløb balancerede meget snært med udgifter til istandsættelse efter beslaglæggelsen.

Jeg er helt overbevist om, at fremgangen skyldes *Guds* velsignelse.

Denne velsignelse kom til orde gennem et lykkeligt og godt samarbejde mellem bestyrelsen, skolens arbejdere og dens gamle elever og venner. Skolen fik særdeles stor økonomisk hjælp gennem afholdte basarer og venners gaver. Uden disse havde alt set helt anderledes ud.

Hvorledes blev nu *jeres egen* økonomiske forhold? vil vel en og anden spørge.

Da vi overtog forstanderpladsen, sagde en af dem, der var med at ordne sagen: Jeg vil finde det rimeligt, om I kan lægge 1000 kr. til side årligt for økonomisk risiko, når ellers I lever økonomisk som folk i almindelighed. Dette kunne vi fuldt ud gøre årene ind til beslaglæggelsen. De to år, skolen lå stille, og de to næste med, balancerede indtægt og udgift.

I 1946 havde vi overtaget yderligere en større del af skolens økonomi. Det første år, vi havde den, gik det meget hæderligt. Men 1947 gav en formuetilbagegang på ca. 2.500 kr. og 1948 med den megen sygdom og andre store udgifter samt minimale indtægter gav en nedgang på ca. 9000 kr. Tilsammen har de to år forringet vor ret beskedne kapital med ca. 12000 kr.

En sådan nedgang kunne vi selvsagt ikke holde til ret længe, men det er dog på ingen måde dette, der har bevirket vor til-

bagetræden, idet skolens bestyrelse tilbød os, at vi gerne måtte få en god fast løn, om vi blot ville blive, så vore økonomiske forhold ville i tiden være blevet bedre i Nissum end i folkeskolen. Men af de grunde, jeg tidligere har anført i elevbladet, har vi fundet det rigtigt at flytte, og er det end svært at bryde op, tror vi dog fremdeles, at vi har handlet ret,

Når vi nu er færdig med afvikling af landbrug m. m. og atter er kommet til ro i et lærerembede, regner jeg med, at vi har en lille spareskilling i behold, men den bliver så lille, at vi i hvert fald i 1931 ved tiltrædelsen kunne have erhvervet os mindst lige så meget af andre værdier for det, vi dengang havde.

Vi rejser altså slet ikke herfra som velhavende folk, men det har heller aldrig været vor hensigt at blive velhavende på NNH. Vi rejser hen til et lærerembedes sædvanlige økonomiske kår (men uden pensionsret, jeg er blevet for gammel til at opnå denne). Men vi rejser med den bøn i vore hjerter, der har fulgt os livet igennem: Herre, giv mig ikke armod eller rigdom, men giv mig hver dag mit beskikkede brød.

Den samme bøn gælder den skole, vi fremdeles har kær.

Og så rejser vi dog rige herfra, for vi har haft en tid her, vi ser tilbage på med tak til Gud og mennesker, vore venner fik vi mest blandt gamle elever. Og når vi rejser om en 1¹/₂ måned, rejser vi i tro på, at både NNH og vi er i Guds stærke og gode hånd fremdeles.

Hjertelig hilsen! Eders hengivne

D. & L. K.

Den blå anemone

Hvad var det dog, der skete?
Mit vinterfrosne hjertes kvarts
må smelte ved at se det
den første dag i marts.
Hvad gennembrød den sorte jord
og gav den med sit søblå flor
et stænk af himlens tone?
Den lille anemone,
jeg plantet der i fjor.

På Lolland jeg den hentede;
et kærtegn fra min fødeø.
Så gik jeg her og ventede
og tænkte: den må dø;
den savner jo sit skookvarter,
sin lune luft, sit fede ler,
i denne fjendske zone
forgår min anemone;
jeg ser den aldrig mer'!

Nu står den der og nikker
så sejersæl i Jyllands grus —
ukuelig og sikker
trods ensomhed og gus,
som om alverdens modgang her
har givet den et større værd;
en lille amazone,
og dog min anemone —
som søens bølge skær.

Hvad er det dog, der skete?
Mit hjerte koldt og hårdt som kvarts
det smelter ved at se det
den første dag i Marts.
Jeg tænkte: „Evigt skiltes ad
min sjæl og glæden“, da jeg sad
i vintrens grumme done.
Nu gør min anemone
mit hjerte atter glad.

For denne rene farve
den er mig som en vårens dåb,
den la'r mig nyfødt arve
en evighed af håb.
Så bøjer jeg mig da mod jord
og stryger ømt dit silkeflor,
en flig af nådens trone.
Du lille anemone,
hvor er din skaber stor!

KAJ MUNK

Tanker i anledning af forstanderskiftet

Ved at læse decemhernummeret af højskolebladet fik jeg tanker, der mundede ud i et par ting, jeg gerne vil sige læserne af bladet.

Forstander Kaags har taget deres beslutning om at flytte, og kandidat Kristensen har lovet at påtage sig en forstanderfamilies gerning ved højskolen. Vi forestiller os, at det ikke har været helt let for de to familier at komme til det resultat, deres overvejelser har ført dem til. — Vi håber, at resultatet er rigtigt. Det foreligger i hvert fald, og vi vil ikke diskutere det. Hvad det kan komme til at betyde for højskolen, har jeg ikke tænkt så meget over, derimod hvad det betyder for de to familier.

En stor forandring må det komme til at betyde for forstander Kaags. — Jeg var på højskolen en vinter som lærer, den første vinter efter at jeg havde taget lærereksamen. Jeg var ængstelig ved at skulle tage fat på den opgave, ung og uerfaren; men hvor gik dog arbejdet let. Jeg tror ikke, det var let; men det følte ikke tungt. Man blev båret igennem det, følte en glæde og opløftelse under arbejdet. Hvorfor? Jeg tror, det skyldtes Guds velsignelse over arbejdet. Det var, som om der var hellig ånd over alt, hvad der havde med højskolen at gøre. Hvorfor Gud ville velsigne arbejdet på N. N. H., ved jeg ikke. Jeg tror, det skyldes forbøn fra venner af højskolen, og også, at forstanderfamilien var Kaags. — Jeg er sikker på, at forstander Kaags har mærket en velsignelse over deres arbejde, som jeg følte den den vinter. Og nu rejser de bort. Hvad med velsignelsen? Er den knyttet til højskolen, eller blev højskolens arbejde velsignet for forstander Kaags skyld? Jeg

håber, at familien Kaag, hvor den end flytter hen, stadig må være under Guds velsignelse til velsignelse for andre.

Og jeg håber, at Guds velsignelse ikke sammen med forstander Kaags skal flytte bort fra højskolen, men at den må kunne formidles også igennem det nye forstanderpar. Skulle vi gamle elever og lærere, venner af det arbejde, der udføres på N. N. H., og af dem, der har haft og har deres arbejde der, ikke minde hinanden om ved stadig forbøn at følge arbejdet og arbejderne der, de afgående og de fortsættende arbejdere. Igennem vores forbøn kan vi afbetale på den gæld, vi står i for, hvad vi har modtaget på N. N. H.

Og hvor ville det betyde en opmuntring for kandidat Kristensens, om de til sommer kunne få et stort hold at arbejde med. Om de skal få denne opmuntring ved tiltrædelsen af deres nye stilling, afhænger vist for en stor del af, om vi, der slutter op om den højskole, vil prøve på at få nogle til at besøge den. Jeg kunne unde dem at få godt begyndt. De har viljen til at gøre deres bedste indsats; men materialet skal de jo have at arbejde med. Det maa skaffes af dem, der har berøring med den ungdom, der tænker på at tage på en højskole.

Måtte Nr. Nissum Højskole og Efterskole stadig være til velsignelse for dansk ungdom.

Anders Stokholm Frandsen.

HØJSKOLEPOST

Det er nu blevet afgjort,

hvor familien Kaag skal have sit fremtidshjem. Vi blev enstemmig indstillet til et førstelærerembede i Munke-Bjærgby, ca. 10 km nord for Sorø, og har fået meddelelse fra skoledirektionen om, at vi vil blive kaldet dertil fra 1. april at regne. Det kunne

ikke passe bedre. Vi takker Gud, at vi har en fremtidsgerning at gå ind til, en gerning, vi kan glæde os til at tage op. — Og så er vi, som jeg før har skrevet, taknemmelige for mange gode år på NNH, og rejser herfra med mange gode minder. Er det end vemodigt og svært at bryde op, og det forbereder vi os naturligvis til i denne tid, så har vi dog hele tiden haft hvile i, at vi har handlet rigtigt i denne sag, og at det er Gud, der har vist vej.

Hvilken dato, vi forlader NNH & NNE, er ikke afgjort endnu. Men vi glæder os til at føre det nuværende vinterhold frem til kursusets afslutning. Højskolens bestyrelse og samfundet her i sognet har indbudt os til en afskedsfest i missionshuset på min fødselsdag d. 25. marts om aftenen, om eftermiddagen samme dag skal vi have vort sidste bestyrelsesmøde her, derefter skal eleverne af sted, vort sidste hold, og så går vi i gang med flytningen.

Vil I tage også alt dette med ind i jeres forbøn, så vi må få en god udgang her og en god indgang i Munke-Bjærgby. Og så husker I vel fremddeles jeres skole og dens arbejdere i jeres forbøn, også ind i fremtiden. Tak og hjertelig hilsen!

Eders hengivne

Dagmar og Laurits Kaag.

Livét på skolen

går sin jævne, støtte gang. Vi mærker, at vi nærmer os slutningen af vinterhalvåret. Eleverne har været hos fotografen for at blive fotograferet til det »store elevbillede«. Man begynder at glæde sig til fastelavnen, mange skal hjem at hilse på dem derhjemme inden de tager den sidste offensiv på skolebænken i marts. Der er meget at lære endnu, men der har været spurgt i spørgsmålskassen, hvilken dag afrejsen fra skolen skal finde sted. Vi blev dog let enige om at vente lidt med at fastsætte datoen.

Mens disse linier skrives, er vi inde i vor missionsuge, møderne har været godt besøgte, og ordet er forkyndt levende og kraftigt. Det vil bære frugt i Guds time.

Nogle udflugter

har vi haft. En dag til Gimsinghoved for at studere landbrug, derfra til B & O, hvor vi fik radiofabrikken forevist, i samme træk så vi vort lands

største svineslagteri: Struer Andels-Svineslagteri, og var inde i en stor foderstofforretning. Interessant, belærende og fornøjeligt. Desuden en dag en cykeltur til Klosterhede plantage, solen lokkede os frem af vore skolestuer.

Københavnerkredsen.

Vi, som er samlet i københavnerkredsen, sender en rigtig kærlig hilsen både til skolen og alle vore kammerater ud over landet. Vi har haft en god og fornøjelig nytårsfest.

*Marie Rasmussen 41, Lydia Rasmussen 43,
Fanny Hedegaard 42, Kristiane Gregersen 37,
Julie Marcussen 37, Julie Nøjbjerg 47,
Tove Johnsen 47, Agnes Jensen,
Else Abildgaard 41, Anna Møller Jensen 41,
Maren Møller Jensen 41, Anna Marie Nørgaard.*

Ved samme lejlighed vil vi på kredsens vegne byde søster Marie Rasmussen, Diakonissestiftelsen, velkommen som kredsens formand. Vi er meget taknemlig for, at hun vil påtage sig det arbejde, vi andre vil stå hende bi, så godt vi formår det, bl. a. ved at slutte op om vore mødeaftener. Samtidig vil vi rette en *tak* til frk. Agnes Jensen for de mange år, hun har været kredsens formand, tak for udholdenhed og trofasthed til trods for, at der til tider har set mørkt ud for os.

Vi på NNH og NNE siger også en hjertelig tak og et hjerteligt velkommen.

A. Kristensen og Laurits Kaag.

Næste mødeaften i kredsen

bliver mandag d. 28. februar kl. 20 hos Kristiane Gregersen, Frederiksberg Alle 25^a, hvor vi skal tale sammen om emnet: »Ikke blot finde, men fylde vor plads.« Frk. Julie Nøjbjerg og frk. Anna Møller, Lucasstiftelsen, begge gamle nissumitter, vil indlede aftenen. Alle nissumvenner er hjertelig velkommen!

Vandremappernes besøg:

»Mindekæden« 42, den 14. december.

Vandremappen 42/43, den 30. december.

»Lille Peter Edderkop« 48, den 17. januar.

»Limfjordsminder« 47/48, den 20. januar.

»Budstikken« 48, den 20. januar. *A. K.*

Søndag d. 13. marts skal jeg tale i Skelhøje; men i øvrigt kan jeg vanskeligt rejse ud, før vi kommer i april. Den 7., 8. og 22. april er optaget. Stævnet i Vinderup er bestemt til d. 22. maj.

A. K.

Samlet i Grethe Niensens hjem til en hyggelig eftermiddag vil vi sende forstanderen, lærerpersonalet og kammeraterne en kærlig hilsen med ønsket om et godt og fredfyldt nytår.

Jytte og Gutte, Lydia og Grethe, alle 48.

Adresseforandringer

Sommerskole

- 1947 Frk. Petrea Nørris, Guldager, Simsted — Fru Petrea Nørris Nielsen, Dr. Hindhedes Alle 23a, Vanløse.
- 1946 Frk. Esther Bønnerup, Hotel Dagmar, Grenaa — E.B., Ørum Bageri, Ørum, Djurs.
- 1943 Frk. Else Kristensen, Bertelsens Bageri, Bækmarksbro — E.K., »Stie«, Flynder, Faare St.
- 1940 Frk. Anna Søndergaard, Horn, Faarvang — Fru Anna Jensen, Overby, Skarrild, Kibæk.
- 1939 Frk. Eva Pedersen Blaakærhus Vind — Fru Eva Damtoft, Vinding, Sørvad.
- Iøvrigt Fru Stinne Andersen, Røjklit, Søndervig, Ringkøbing — Samme, Røjklit, Ringkøbing. Fru Anna Studstrup, Knudstrup, Aalestrup — Fru Anna Jørgensen, Knudstrup, Aalestrup.

Vinterskole

- 46/47 Hr. Svend Asbjørn Riis, Frugtplantagen »Paris«, Harndrup (eventuelt Bedsted) — S.A.R., Hassing, Thy.
- Hr. Bestyrer Alfred Christensen, Klintelykke, Røjle — Hr. Bestyrer A.C., Krummerup, Enghave, Fuglebjerg.
- Iøvrigt Hr. Lærer Jessen, Aulum Skole, Aulum — Samme, Bredgade 27, Langaa.

Udgivet af

Nr. Nissum Højskoles Elev- og Venneforening

Redigeret af Forstander L. Kaag

M. CHRISTENSENS BOGTR. STRUER